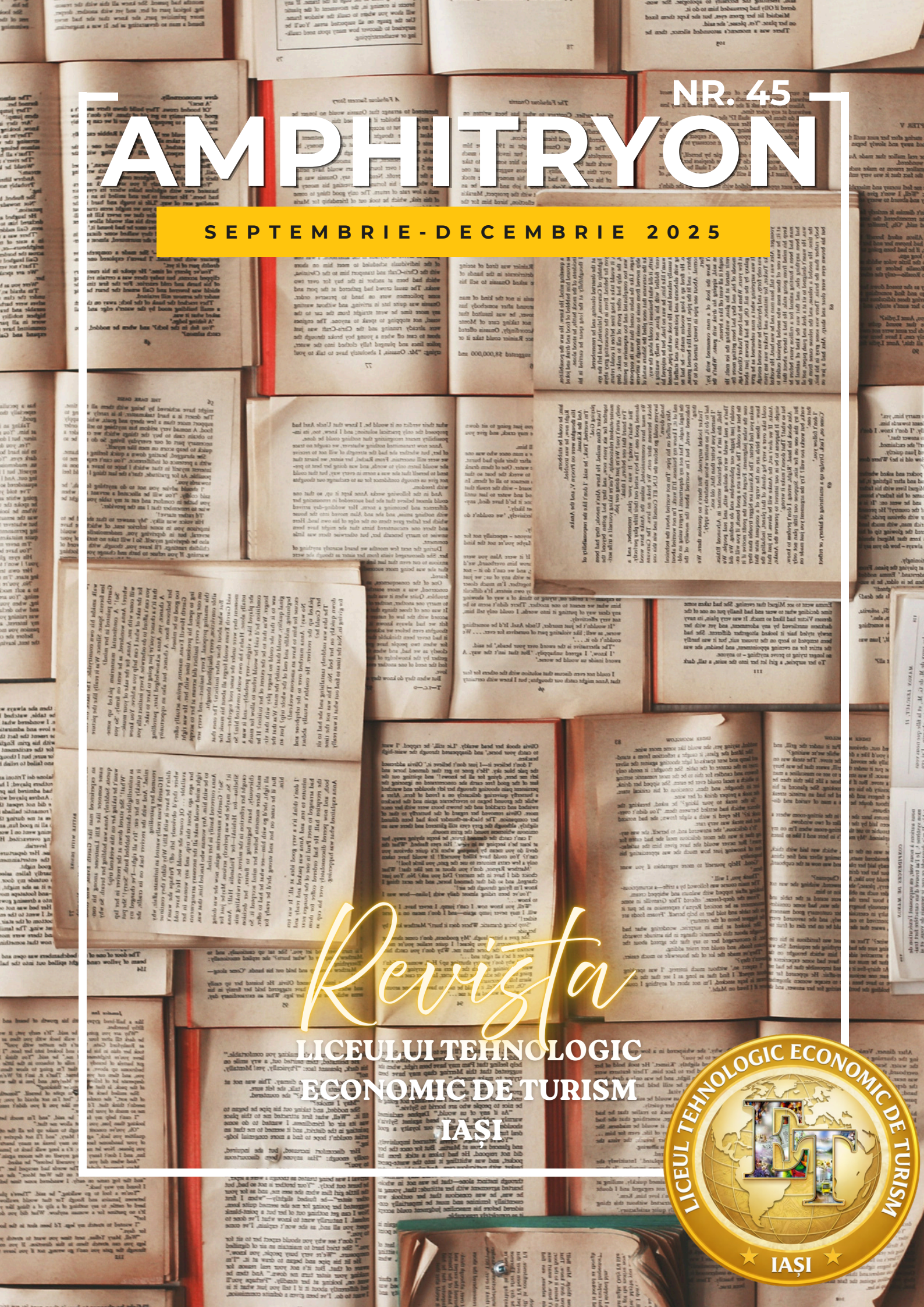

AMPHITRYON

SEPTEMBRIE - DECEMBRIE 2025

Revista LICEULUI TEHNOLOGIC ECONOMIC DE TURISM IASI

AMPHITRYON

CUPRINS

4 .....

IDENTITAR

10

EVENIMENTIAL

15

DEBUT

18

INVITAȚIE LA LECTURĂ

20

BILINGVISM

26

AMALGAM

33

TOP ECO 3

Argument

Dragi cititori, fiecare nou număr al revistei "AMPHITRYON" reprezintă un prilej de bucurie. Profesori și elevi deopotrivă împartășim în paginile revistei împliniri și eșecuri, emoții și nostalgii ai anilor trecuți precum și satisfacția numeroaselor premii și distincții primite la diferite concursuri și olimpiade școlare. Fără modestie, amintim aici și premiul al III-lea obținut de revista noastră în cadrul Concursului județean de reviste școlare. Premiul acesta ne onorează și ne impulsionază să mergem mai departe în demersul nostru.

Mulțumim colegilor pentru inspirație, implicare, dorința permanentă de cunoaștere și cadrelor didactice pentru seriozitatea și profesionalismul lor. Ne dorim în continuare ca revista "AMPHITRYON" să rămână pentru întreaga comunitate IET un univers în care învățăm împreună și devenim mai bogati sufletește atâta timp cât ne împartășim unii altora experiențele acumulate de-a lungul fiecărui an școlar.

Cu drag,
Echipa editorială

Identitar

Interviu cu domnul profesor doctor Paraschiv Viorel

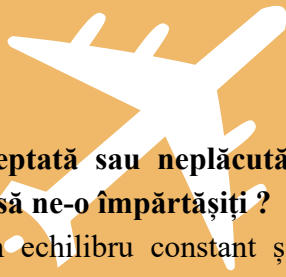
Domnule profesor Paraschiv Viorel, sunteți unul dintre cei mai apreciați profesori din liceul nostru. Cum toți elevii dumneavoastră vă cunosc pasiunea pentru călătorii, am fi onorați să răspundeți la câteva întrebări pentru revista liceului :

1. În călătoriile pe care le-ați făcut până acum, care este țara/ locul care v-a impresionat cel mai mult și de ce ?

Călătoriile pot fi considerate drept esența vieții în epoca globalizată în care trăim! Îmi amintesc cum, student fiind, înghițeam precum pelicanii scrierile unor celebriști ale științei lumii și visam cu ochii deschiși că vom putea ajunge vreodată acolo chit că trăiam în comunism ! Apoi, timpul a rezolvat multe vise și uneori chiar vise de acces în cele mai inaccesibile locuri de pe Glob : din Extremul Orient rus până-n centrul Siberiei și până în punctele extreme ale Europei (Arctica, Laponia, Karelia, Portugalia, Malta, Cipru ș.a.), din Munții Scorpiei - Africa de Sud până-n Atlasul maghrebian (Maroc-Tunisia) trecând prin cascada Victoria (Zimbabwe-Zambia) și Sahara, de la Kilimanjaro până-n insula Zanzibar, din peninsula Yucatan pe urmele civilizației Maya urmărind țărmul Caraibelor în Belize-Guatemala, pe urmele aztecilor în podișul Mexican dar și în paradisurile turistice Cancun și Acapulco, pe traseul savantului Alexander von Humboldt în Antilele Mari și la proprietatea lui Hemingway din Cuba, în Anzii peruviano-ecuadorieni la Machu Pichu și alte situri incașe și în Amazonia înaltă, prin jungla Mezo-americană și la canalul Panama, pe urmele lui Charles Darwin în Galapagos, ascensiunile pe „Cercul de foc al Pacificului” așa cum sunt vulcanii Bromo (Jawa) sau Batur (Bali), pe „Drumul mătășii” în Asia Centrală și ascensiunea în Munții Tian-shan, coborârea în caldera Ngorongoro (Tanzania) sau vizitarea capătului riftului est-african și a parcurilor naționale Gorongosa și Bazaruto (Mozambic), croaziera de pe Nil (Egipt), mănăstirile budiste din Coreea de Sud ș.m.a. Nu pot să nu amintesc că rămân etern îndrăgostit de peisajele alpine carpatice, de văile transversale, de dealurile molcome ale Moldovei dintre Carpați și Nistru!

2. Ce destinație considerați că merită vizitată, măcar o dată în viață ?

Probabil arhipelagul Galapagos va rămâne pentru mine drept un reper major pentru impresia supremă asupra călătoriilor, asta datorită programului expediției ce a cuprins vizite numeroase cu observări tehnice de teren și cu descoperirea unor paradoxuri geografice contemporane ce confirmă interdependența factorilor de mediu și a influențelor spațiale ale acestora așa cum sunt hazardele climatice și hidrologice El Nino și La Nina. În zilele de relaxare de pe Galapagos am recitat teoria evoluționistă scrisă aici de Darwin și încercam să mă transpun peste timp în acele vremuri... Recunosc că am visat cca 50 de ani să văd pe teren Lacul Baikal, acel „ochi de cer” reflectat în tectonica vechiului scut de platformă din istoria măruntaielor Pământului, în care se văd la crepusculul toamnei culmile înzăpezite ale Munților Saian. Cred că din respect pentru istoria antică aș recomanda și monumentele Greciei, Turciei de vest, Valea Nilului-Valea Regilor și platoul Giza (Egipt) cu celebrele piramide, ruinele civilizației romane din Europa, Asia de vest și Africa (Cartagina punică și romană), monumentele civilizațiilor precolumbiene din America etc !

3. Ați avut vreo întâmplare neașteptată sau neplăcută în timpul unei călătorii ? Dar o întâmplare amuzantă pe care doriți să ne-o împărtășiți ?

Excursiile și expedițiile presupun un echilibru constant și matur de aventurier și o pregătire minuțioasă, pentru că îți asumi riscuri. Intri în contact cu oameni și culturi diferite, cutume și educație diferită și există riscuri ! Îmi amintesc de vizitele în cea mai mare metropolă suburbie din Africa de Sud, Soweto, considerată ca parte integrantă a Johannesburgului, cu cartierele paupere și slab dotate edilitar ale populației africane și de exprimările localnicilor gen „maimuța albă ne invadează intimitatea eroilor noștri”. Precizez că în Soweto, în partea mai înstărită, există o stradă a celebrităților mondiale pe care au locuit doi exponenți ai democrației sud-africane ce au primit Premiul Nobel, Nelson Mandela și Desmond Tutu ! Tot în Johannesburg nu voi uita avertismentele poliției pe unde să circulăm pentru a nu fi jefuiți sau în Pretoria cum am fost înconjurați de un grup de răufăcători, dar am avut șansă...În Mozambic, am vizitat Parcul Național Gorongosa și efectivele de elefanți de aici sunt reticente la vederea albilor, din câte ni s-a spus ! Femelele elefant, care conduc turmele, dau imediat semnalul de atac atunci când văd oamenii în apropiere și asta pentru că în perioada războiului civil mozambican (nord-sud sau comunism-capitalism) turmele au fost decimate de traficanții de fildeș. Am fost atacați de două ori de turmele revoltate de elefanți și numai priceperea rangerilor ne-au salvat ! Un alt eveniment neplăcut l-am trăit în 2018 atunci când, după ce am reușit să vizitez în decurs de 5 luni toate cele 4 institute de cercetări geografice ale Federației Ruse (Moscova, Irkutsk, Vladivostok și Sankt Petersburg), trebuia să mergem într-o expediție în regiunea vulcanică a peninsulei Kamceatka. Însă, cu câteva zile înaintea plecării spre Vladivostok, am fost anunțați că aeroportul din Petropavlovsk Kamceatskii, acolo unde ar fi trebuit să aterizăm, s-a închis din cauza unei erupții vulcanice iminente în zona respectivă. Și cum singurul acces în regiune este pe calea aerului, a trebuit să ne regroupăm și să stabilim o altă desfășurare a expediției și să ne punem de acord cu institutele care ne invitaseră. Astfel, am ajuns să vizităm portul Nahodka și împrejurimile acestuia precum și mai pe larg regiunea central-siberiană ! Un fapt inedit și parțial distractiv a fost o noapte petrecută în observatorul de tigri siberieni din zona fluviului Amur, pe care am reușit să-i vedem doar pe filmările administrației parcului și nicidecum pe teren ! Incidente minore am trăit pe multe aeroporturi ale lumii și aș aminti în principal proasta educație a „călătorilor”, dar și exigența dusă la extrem a unor lucrători în punctele vamale izolate așa cum au fost cazurile la trecerea dintre Zimbabwe-Mozambic, Eswatini-Africa de Sud, Kenya-Tanzania, Tanzania-Zanzibar (vamă în cadrul aceluiași stat, în fapt statul fiind o uniune), Kazahstan-Kârgâzstan, Turcia-Bulgaria, Panama aeroport ș.a. Un incident nefericit am avut pe aeroportul Barajas din Madrid, în februarie 2010, când plecam la Fez în Maroc pentru o conferință. Compania cu care zburam solicita ca un etui de poster (tub de protecție din plastic) să fie considerat bagaj suplimentar și să fie plătit ca o valiză. După lungi tratative care au determinat și revolta celorlalți călători ai acelei curse, am plecat cu o întârziere consistentă din Madrid. La întoarcerea din Maroc pe același aeroport madrilen mi-a dispărut geanta în care se găsea laptopul personal... Sau la plecarea de pe aeroportul din Galapagos, acolo unde bagajul meu a fost considerat suspect pentru că aveam niște roci și minerale (cumpărate cu certificat autentificat în Peru) și pentru o sticlă cu „Pisco” o băutură souvenir de proveniență peruană ! Exigența vameșilor este firească până la un punct, numai că tehnicile de securitate de pe unele aeroporturi și procedurile de raportare sunt exagerate și pot crea disconfort turiștilor! Recunosc că turismul este însăși viața pe multe meridiane ale globului. Să nu uităm că turismul atrage după sine valorificarea altor activități economice și generează multe locuri de muncă, chiar dacă de cele mai multe ori plătite foarte puțin, dar care totuși asigură subzistența multor familii din state mai slab dezvoltate economic .

4. Cum vă ajută experiențele de călătorie în predarea geografiei ?

Personal mă ajută foarte mult. Lărgirea orizontului cunoașterii este un panaceu al vremurilor trăite, îți conferă un confort psihic și echilibru acțional ! După ce am reușit să văd o bună parte din lume, am început să scriu și să public din experiențele dobândite. Chiar dacă au apărut abia două volume de lecturi geografice, numeroase articole științifice cu cercetări și observări de teren științifice sau informative au fost publicate în periodice din România și Republica Moldova, deocamdată. Când m-am întors din Siberia, am concluzionat că geografia studiată în facultate nu se aseamănă deloc cu cea văzută pe teren și interpretată prin filtrul propriei mele rațiuni asupra cauzalităților. Folosesc la orele de curs scurte filme despre fenomene naturale, oameni și locuri, care le permit elevilor să înțeleagă mai ușor lecțiile, dar fără a avea pretenția unor realizări profesioniste și fără să le consider produse didactice omologate. Utilizez la ore și prezentări statice cu fotografii sau extrase din lucrările științifice publicate personal, care se reflecte contextele geografice studiate. În recenta pandemie Covid am utilizat din plin prezentările și imaginile dinamice la ore, inclusiv la momentele de evaluare sumativă. Multe experiențe din călătoriile mele se regăsesc în analizele multicriteriale despre Geografia turismului, cuprinse într-un volum apărut în 2018 (foto 1)

Eu reușesc să valorific și experiențele călătoriilor elevilor cu prilejul proiectului „Ziua mondială a turismului”, pe care-l organizez anual pe 27 septembrie, ce cuprinde o paletă mai largă de subactivități, un concurs de artă fotografică inspirat din călătorii pe două secțiuni, intern și internațional, prezentări și evaluări ale unor itinerarii parcurse ș.a. Alte lucrări ale elevilor inspirate din călătoriile acestora au fost prezentate la Simpozionul internațional de geografia turismului pentru elevi, la sesiuni de comunicări ale elevilor cu participare națională !

5. Ce sfat le-ați da elevilor dumneavoastră care doresc să călătorească și să descopere lumea ?

Să fie curajoși, să planifice trasee inedite și să cunoască lumea așa cum este ea pe teren și să o evalueze prin propria lor trăire ! „O călătorie începe cu un mic pas...” ar trebui să fie o stare de spirit, care ne vine ca îndemn încă din antichitatea chinezească. În fiecare weekend recomand să ieșim în natură și să ne relaxăm în proximitatea orașului sau să urcăm muntele. Eu încurajez practic elevii să cunoască împrejurimile orașului organizând activități extrașcolare care urmăresc în principal să cultive acest mod de organizare a timpului liber ! Călătoriile cred că ne oferă cele mai multe clipe de neuitat și ne împlinesc ! Repet, călătoriile sunt panaceu universal și un mod de viață a societății globalizante și extrem de dinamice în care trăim! Lumea este mult mai frumoasă și incitantă doar atunci când o descoperi singur!

Vă mulțumim domnule profesor, sunteți ghidul nostru în lumea fascinantă a geografiei și ne ajutați să descoperim în fiecare zi frumusețea și complexitatea planetei noastre !

Echipa redacțională

Interviu cu Leahu Sabina, elevă în clasa a XII-a B

Leahu Sabina este elevă în clasa a XII-a B. Rezultatele sale școlare, premiile obținute la concursuri și olimpiade precum și participarea ei la diferitele programe Erasmus, o recomandă ca fiind unul dintre cei mai buni elevi ai liceului nostru. Jurnalistii revistei au stat de vorbă cu Sabina, încercând să afle lucruri pe care cititorii nu le cunosc încă despre ea.

1. Ce sentimente te încercă acum când ai ajuns în clasa a XII-a și urmează să susții examenul de bac?

Acum, când am ajuns în clasa a XII-a, trăiesc un amestec de emoții: sunt entuziasmată, puțin stresată, dar și foarte mândră de tot ce am realizat până acum. Bacalaureatul mă responsabilizează și mă motivează să mă pregătesc cât mai bine.

2. Ce facultate ai vrea să urmezi și ce alte proiecte de viitor ai?

Mi-ar plăcea să urmez ASE-ul, pentru că mă atrage domeniul economic și îmi doresc să înțeleg mai bine mediul de afaceri. Ca proiecte de viitor, mi-aș dori să mă implic în internshipuri, să acumulez experiență și, eventual, să dezvolt cândva un mic start-up.

3. Povestește-ne ce faci în timpul liber care îți mai rămâne.

În timpul liber, îmi place în general să citesc, să ascult muzică și să mă plimb singură sau cu prietenii. Uneori urmăresc diferite seriale sau fac activități creative tocmai ca să mă relaxez după orele de studiu.

4. Cum te pregătești pentru examen și cât timp acorzi studiului în fiecare zi?

Încerc să mă pregătesc cât mai organizat: îmi fac un program, recapituluez lecțiile esențiale și rezolv teste în mod constant. De obicei, studiez între două și trei ore pe zi, iar în weekend mai mult, în funcție de cât am nevoie.

5. Ce sfaturi dai colegilor care se pregătesc să susțină examenul de bacalaureat în acest an?

Le-aș recomanda să își facă un plan clar de învățare, să fie consecvenți și să nu lase totul pe ultima sută de metri. Să își ia pauze scurte atunci când simt că obosesc și să se odihnească suficient. În plus, să aibă încredere în ei, bacalaureatul este un examen important, dar cu pregătire și calm poate fi luat cu succes.

Îți mulțumim Sabina și îți dorim mult succes în tot ceea ce faci!

Bună, sunt Ștefănescu Andreea-Ștefania, elevă în clasa a 10-a H și vă invit să mă cunoașteți prin lucrurile care mă definesc zi de zi. Sunt o fire sociabilă, îmi place dialogul și apropierea de oameni, dar am și momente în care aleg liniștea, mă retrag și devin mai introvertită, pentru a-mi ordona gândurile.

Dacă ar fi să vă vorbesc despre pasiunile mele, lectura ocupă un loc important în viața mea. Îmi place să citesc în primul rând romane polițiste pentru suspans și romane de dragoste pentru emoție, iar prin ele învăț să privesc mai atent oamenii și poveștile lor. De asemenea pot spune că muzica rock îmi însoțește pașii și îmi susține energia, iar fotografia este modul prin care surprind lumea din jur, pentru că fac poze oriunde merg și păstrez în imagini momente care au pentru mine o semnificație clară.

ELEVII ȘCOLII SE PREZINTĂ

Salut! Mă numesc Nechifor Sebastian, am 16 ani și sunt elev în clasa a X-a H. Sunt o persoană curioasă, dornică să învăț lucruri noi și atrasă de domenii precum sportul și medicina. Îmi place să mă implic în activități care mă provoacă și mă ajută să mă dezvolt, fie că este vorba despre proiecte școlare, concursuri sau activități extracurriculare. În timpul liber, mă bucur să ies afară cu prietenii și uneori să joc jocuri video. Cred în ideea că evoluția vine din perseverență și deschidere, așa că încerc mereu să învăț ceva nou din fiecare experiență. Îmi doresc să continui să cresc pe plan profesional și să profit de toate oportunitățile pe care mi le oferă liceul nostru.

Evenimental

Magia faptelor bune la LTET

La Liceul Tehnologic Economic de Turism, am trăit și în acest an școlar MAGIA faptelor bune!

TÂRGUL FAPTELOR BUNE – Ediția a IV-a a adus împreună elevi, profesori și părinți într-o zi plină de emoție, generozitate și creativitate. Standurile firmelor de exercițiu au strălucit prin produse frumoase, gustări delicioase și mult suflet pus în fiecare detaliu.

Fiecare donație a însemnat un gest de speranță pentru familiile aflate în dificultate, iar spiritul de implicare al elevilor ne-a arătat încă o dată cât de puternică este comunitatea noastră.

Târgul a inclus și un concurs al firmelor de exercițiu, unde originalitatea, energia și munca în echipă au făcut diferența! Iată rezultatele:

11E/ FE CATMOSPHERE SRL (cordonator FE prof. Asiminei Irina Adriana, diriginte prof. Gal Roxana) este firma care a colectat CEA MAI MARE SUMĂ DE BANI- corp A

11G/ POÈME D'ÉLÉGANCE (coordonator FE și diriginte prof. Cumpăratu Carmen) a fost apreciată de participanții la târg ca având "Cel mai ATRĂGĂTOR STAND DE PREZENTARE", "Cel mai ORIGINAL POSTER DE PROMOVARE", "Cele mai GUSTOASE și ASPECTOASE produse" din corpul A

12C/ FIREFLY EVENTS (coordonator FE prof. Asiminei Irina Adriana, diriginte prof. Militaru Oana) este firma care a colectat CEA MAI MARE SUMĂ DE BANI- corp A și B

11D/ PANDA UNIVERSE S.R.L. (coordonator FE prof. Cumpăratu Carmen, diriginte prof. Toma Gabriela) a fost apreciată de participanții la târg ca având "Cel mai ATRĂGĂTOR STAND DE PREZENTARE", "Cel mai ORIGINAL POSTER DE PROMOVARE", "Cele mai GUSTOASE și ASPECTOASE produse" din corpul B

FELICITĂRI TUTUROR FIRMELOR DE EXERCİȚIU PRECUM ȘI CADRELOR DIDACTICE COORDONATOARE!

MULȚUMIM tuturor celor care au participat, au donat și au sprijinit această inițiativă!
Împreună am demonstrat că binele se face... cu inimă!

**Profesor coordonator
Director adjunct, Apetrei Mona**

Concursul ”Cămara lui Păstorel” - o experiență de nota 10

Autor: Lungu Delia-Maria, clasa a IX-a I
Prof. coord. Baciú Monica și Ifrim Mariana

În spiritul rafinamentului gastronomic și al umorului fin care l-au consacrat pe Păstorel, pentru care bucătăria era mai mult decât hrană – era cultură, tradiție și artă –, participarea mea la concursul „Cămara lui Păstorel” a devenit o experiență specială. A fost o ocazie de a descoperi gusturile autentice ale trecutului, de a le readuce în prezent și de a înțelege că, prin preparatele tradiționale, putem spune povești despre identitatea noastră.

Am participat cu mult entuziasm la ediția a X-a a concursului de prezentare a conservelor tradiționale moldovenești „Cămara lui Păstorel”, o experiență pe care o pot descrie, fără exagerare, ca fiind de nota 10. A fost un concurs care ne-a pus în valoare atât îndemânarea practică în bucătărie, cât și dorința de a păstra vii tradițiile culinare românești.

Concursul a fost organizat în cadrul Festivalului „Teodorenii” 2025, sub genericul sugestiv „Călătorii prin gusturi. Cămara care merge cu tine”, iar degustarea preparatelor și jurizarea au avut loc vineri, 12 decembrie 2025. Emoțiile au fost mari, dar și bucuria de a ne prezenta munca și de a ne împărtăși pasiunea pentru gastronomia tradițională.

La activitate am participat alături de 23 de colegi de-ai mei din clasele IX D, IX I, XI C și XI I. Fiecare dintre noi a încercat să aducă ceva original, respectând rețetele tradiționale și punând accent pe calitate, responsabilitate și creativitate. Am lucrat cu multă seriozitate, dar și cu plăcere, pentru că am simțit că reprezentăm liceul nostru.

Un rol foarte important l-au avut doamnele profesoare Baciú Monica și Ifrim Mariana, care ne-au îndrumat pas cu pas și ne-au susținut pe tot parcursul pregătirii. Datorită lor, am învățat nu doar tehnici culinare, ci și ce înseamnă respectul pentru tradiție și munca bine făcută.

Eforturile noastre au fost răsplătite prin premii și mențiuni obținute în ambele secțiuni ale competiției, iar pentru mine această experiență va rămâne o amintire frumoasă și o motivație în plus de a continua pe drumul ales.

Excursie de toamnă târzie la Poiana Schitului – o zi plină de aventură și descoperiri

Melinte Eleni
Clasa a IX-a A

La inițiativa domnului diriginte, clasa noastră a avut parte de o excursie deosebită la Poiana Schitului din Bârnova, alături de câțiva absolvenți din generația pe care domnul diriginte a coordonat-o în anii trecuți. A fost o zi în care am îmbinat aventura, mișcarea în natură și istoria, descoperind lucruri noi și trăind experiențe care merită povestite.

Plecarea. Ne-am întâlnit cu toții în Gara Iași, în jurul orei 9:40, la panourile de plecări. Atmosfera era plină de emoție, iar trenul nostru urma să plece la ora 10:06. Când am urcat, am găsit locuri în compartimente de câte șase, așa că am stat puțin răsfirați, dar tot am reușit să ne bucurăm de drum. Traseul cu trenul a fost scurt, aproximativ 30 de minute, dar plăcut și relaxant.

Urcușul prin pădure. Odată ajunși în gara din Bârnova, situată într-o poiană între păduri seculare, domnul diriginte ne-a arătat poteca pe care aveam s-o urmăm. Primul obstacol: un deal abrupt și foarte alunecos, pentru că plouase cu o zi înainte. Era noroi peste tot, iar câțiva dintre noi chiar au alunecat — moment care, deși amuzant pentru ceilalți, a fost o mică provocare pentru „victime”. După ce am depășit versantul abrupt, am continuat pe un drum modernizat care ducea spre satele dintre păduri. Excursia noastră până la Poiana Schitului a durat aproximativ două ore și jumătate. Pe traseul marcat cu un punct albastru încadrat într-un cerc alb, am întâlnit panouri informative despre fauna și vegetația rezervației, ceea ce a făcut drumeția atât educativă, cât și relaxantă. Ne-am oprit câteva momente și la o cascadă, unde am primit informații despre placa de calcare, veche de peste 15 milioane de ani, ce susține relieful platoului neted pe care ne deplasam. Din păcate nu exista apă pe cursul văii și ruptura din stâncă nu era atât de spectaculoasă!

La Poiana schitului– istorie și liniște. Când am ajuns la Poiana Schitului, domnul diriginte ne-a prezentat informațiile de pe panourile istorice, inclusiv regulile de comportament într-o rezervație floristică. Ruinele schitului au o istorie de peste 500 de ani, fiind datate de pe vremea domniei lui Alexandru cel Bun. Am aflat că în perioada comunistă în acea poiana funcționa o tabără de sculptură în piatră, iar după Revoluție a fost desființată, rămânând doar statuile realizate în cele 3 ediții (1986-1988). În zonă se găsesc lucrări artistice impresionante, inclusiv celebrul cap al lui Mihai Eminescu, unde, bineînțeles, am făcut cu toții fotografii. Ne-am oprit pentru un popas de aproximativ jumătate de oră: am mâncat, ne-am odihnit și am admirat poiana în care se spune că a creat și scriitorul Mihail Sadoveanu!

Așteptarea trenului și finalul zilei. Când am ajuns înapoi în gara Bârnova, eram toți obosiți, dar mulțumiți. Aici ne aștepta o ultima surpriză: trenul avea o întârziere de două ore. Deși am oftat la început, am reușit să transformăm așteptarea într-un moment plăcut — am povestit, ne-am jucat, am râs și am împărțit impresii despre excursie. În cele din urmă a sosit un tren particular, care venea mai repede decât cel pe care îl așteptam inițial. Ne-am urcat și am avut senzația că drumul de întoarcere a durat mai mult decât cel de dimineață, probabil și din cauza oboselii acumulate. Odată ajunși în Iași, ne-am luat rămas-bun și fiecare a pornit spre casă.

Concluzie. Pentru mine, excursia la Poiana Schitului a fost o experiență frumoasă, interesantă și plină de energie bună. Am avut ocazia să mă reconectez cu natura, să aflu lucruri noi despre istoria locului și să petrec timp alături de colegi într-un mod diferit. Mi-ar plăcea să repet o astfel de aventură, pentru că astfel de momente chiar rămân în amintire.

Festivalul INIMO-o experiență care m-a marcat

În luna mai, am avut ocazia să particip la Festivalul INIMO, eveniment caritabil organizat de preotulieșean Dan Damaschin, dedicat sprijinirii copiilor proveniți din medii vulnerabile. Am mers la acest eveniment din proprie inițiativă, din dorința de a vedea cum este organizat un astfel de eveniment și cum preotul Dan Damaschin reușește să unească atât de mulți oameni pentru o cauză importantă.

Atmosfera m-a impresionat chiar de la început : muzică bună, voluntari implicați, mulți tineri și oameni de toate vârstele uniți de aceeași dorință. « a face bine pentru semenii lor ». Deși a fost un concert, sentimentul general era mult mai profund. Fiecare moment părea să transmită ideea că ajutorul, oricât de mic, poate schimba ceva în viața unui copil.

În spatele scenei se simțea o muncă enormă. Voluntarii, coordonatorii și artiștii dovedeau o implicare de invidiat. Mi-am dat seama cât de important este efortul muncii lor : cumpărarea de ghiozdane, rechizite și haine pentru mii de copii la începutul anului școlar. Pentru mulți dintre ei, acest sprijin putea face diferența dintre a merge sau nu la școală în condiții normale.

Pot spune cu sinceritate că participarea mea la acest eveniment m-a marcat mult. M-am gândit mereu pe parcursul verii la ceea ce am văzut acolo, la efortul uriaș din spatele cauzei, la voluntarii care oferă din timpul lor fără să ceară nimic înapoi și la impactul real al acestor acțiuni. Mi-am dat seama că astfel de inițiative nu sunt doar „frumoase”, ci absolut necesare pentru o comunitate sănătoasă și solidară. Am învățat că fiecare dintre noi poate contribui, chiar și prin prezență sau printr-un gest mic la o cauză bună. Am plecat de acolo cu o motivație nouă: aceea de a mă implica mai des în astfel de evenimente și de a încuraja și alte persoane să facă la fel. Cred cu tărie că experiențele de acest tip ne formează caracterul și ne ajută să devenim adulți responsabili și atenți la nevoile celor din jur.

De aceea am ales să împărtășesc această experiență cu comunitatea școlii . Sper ca povestea mea să-i inspire și pe alți elevi să participe la astfel de evenimente, să observe și să descopere cât de mult putem învăța din implicarea noastră în proiecte cu impact social.

Bounegru Florin, clasa aXII a A

Debut

Cuvinte ca pietre

*Tată, de ce mă lovești cu cuvinte,
Când eu te privesc cu atâta cuminte?
De ce mă distrugi cu priviri de oțel,
Cândol ți-am fost odată fetița de miel?*

*Cuvintele tale, ca pietre aruncate,
Mă, primul nepregătită, cu suflet și lapte.
N-am scut, n-am armură, n-am glas să te-
opresc,
Și tot ce aul mă face să plesnesc.*

*Îmi spui că-s nimic, că-s greșală și chin,
Dar eu port în mine doar dorul de-un
, vin'..."*

*Să vii lângă mine, să-ți pese un pic,
Să nu mai fi tată doar cândol îți convine -
strig.*

*Mi-e dor de-o poveste, de-un râs împărțit,
Nu de-un răget crud, nici de-un vis prăbușit.
Tăcerea din tine e-un zid de ciment,
Și cresc lângă el, dar nu simt ce-i părinte.*

*Și totuși, mai sper, chiar și-acum cândol îngheț,
Că-ntr-o zi n-o să doară să-ți spun, te
respect".*

*Că o să-mi vorbești nu cu ură, ci blând,
Ca unui copil... nu ca unui vânt.*

Costin Iuliana, clasa a XII-a F

Rătăcirea

*M-am aruncat în vis ca-n mare,
Crezând că brațele-ți sunt mal,
Dar valul tău a fost uitare,
Un țărnm, prea rece și banal.*

*Mi-ai fost lumină și furtună,
Un cer ce-și schimbă stelele,
Și eu, naivă, tot pe lună
Mi-am pus dorințele.*

*Acum, în mine e tăcere,
Un labirint fără ieșiri,
Nu știu ce drum să iau, ce vrere
Să mai îmbrac în amintiri.*

Să lupt? Să plec?

*Să uit că încă îmi bate inima-n trecut?
Dar cum să-mi smulg din piept secunda
În care te-am iubit prea mult?*

*Mă-ntreb și rătăcesc haotic,
Străimă-n suflet, fără glas,
Poate că-i timpul să mă uit
Și să renasc din ce-a rămas.*

Costin Iuliana, clasa a XII-a 16

Suflet apus

*Măini fantomatice cresc din nimic,
Se-ntind, mă cuprind, mă trag spre abis.
Sunt umbre ce mușcă, ce frig și ce dor,
Mă smulg din mine, mă lasă-n gol.*

*Trupul mi-e negru, doar contur ars,
Un vid ce suspină, un cer fără glas.
Se stinge sub piele un ultim ecou,
Strivit între palme ce-apasă din nou.*

*Capul mi-e ceață, nu știu cine sunt,
Poate-am fost soare... acum sunt pământ.
Am vrut să mai fug, dar pasul s-a frânt,
În gheare străine, mă pierd, mă afund.*

*Și cine să vadă? Și cine să știe?
Că-n spatele umbrei e doar agonie.
Că tot ce mai sunt e-un vis prelăcut,
O umbră atinsă... și-un suflet apus.*

Costin Iuliana, clasa a XII-a F

Nervi de iarnă

*Iarna, anotimp apatic,
cerul tace, aer static.
Frunza moartă, drum pustiu,
soarele stă pierdut și târziu.*

*O umbră grea se-ntinde lin,
mă privește cu ochi de chin.
Tremur adânc în noaptea rece,
fierul mă cuprind și mă trece.*

*Norii cad ca pânze grele,
zăpada acoperă drumurile.
Râurile tac, sub cerul rece,
iar iarna stăpânește toate vesnice.*

*Casele par pierdute-n alb,
ferestrele plâng lumini de cald.
Vântul spune povești fără glas,
timpul se oprește sub pas.*

*Ultima inimă bate încet,
lumina își pierde drumul încet.
Totul se stinge în noaptea grea,
iar iarna mă ține și nu mă vrea.*

Invitație la lectură

Degeaba ai citit atâtea cărți

Remus Boldea

„Degeaba ai citit atâtea cărți” de Remus Boldea este un volum de proză scurtă care m-a impresionat în mai multe feluri.

Un prim lucru care m-a impresionat este autenticitate și economia de cuvinte. Stilul de scriere a lui Boldea este scurt și concentrat, dar fără să piardă informația esențială și fără să facă risipă de cuvinte. În opinia mea, o iau ca fiindo calitate. În plus, vocea lui nu e pretențioasă, ci naturală.

Un alt lucru care mi-a plăcut este reflecție asupra lecturii și identității. Titlul însuși, „Degeaba ai citit atâtea cărți” sugerează o ironie a situației unui cititor. A citi mult nu înseamnă neapărat că înțelegi viața sau că te-ai salvat pe tine însuși. În textele lui Boldea, cititul, cultura literară, filmele, toate apar, dar nu ca scop în sine, ci ca parte din viața naratorului, inclusiv ca mijloc de supraviețuire emoțională.

Și personaje credibile și relații complexe, cum ar fi relațiile tată-fiu și cele de prietenie sunt foarte bine conturate.

Dacă îți place proza scurtă și poveștile care nu au neapărat un conflict epic, ci reflectă fragmente de viață, gânduri, întrebări, momente de cotitură, această carte e potrivită.

Mi-ar fi plăcut ca unele povestiri să meargă și mai adânc în anumite teme, de exemplu să existe câteva fragmente mai lungi dedicate relației cu tatăl sau copilăriei.

Stoica Roxana, clasa a X-a I

“

BILINGVISM

”

HI!

BONJOUR

HOLA!

L'automne

*En octobre sous la brume légère,
L'automne peint le ciel de mystère,
Les feuilles dorées volent sans bruit,
Et le vent chante dans la nuit.*

*Des citrouilles rient sous la lune orange,
Leur éclat danse doux et étrange,
Les fantômes sortent du vieux chemin,
Pour hanter les rêves du matin.*

*Dans le brouillard un chat s'élance,
Son ombre glisse pleine de silence,
Les enfants courent, le cœur joyeux,
Cherchant des sucreries sous les cieux.*

*Feuilles, bombons et rires mêlés,
Font oublier l'été envolé,
L'automne revient, saison magique,
Où Halloween brille, fantastique.*

*Darabaniă Roxana-Elena, clasa a XI a A
Premiul I la concursul de creație literară Happy Halloween
Secțiunea poezii în limba franceză*

Nuit d'octobre

*L'automne arrive, le vent souffle fort,
Les feuilles oranges couvrent le décor,
Le brouillard danse sur la vieille rue,
Tout devient calme, presque inconnu.*

*Une citrouille brille devant la maison,
Un fantôme rit dans la saison,
Les enfants cherchent des sucreries,
En criant « Halloween » avec folie.*

*La nuit d'octobre semble hantée,
Mais c'est une fête à célébrer,
Sous la lune douce et dorée,
Automne magique nous fait rêver.*

*Andriș Cristina, clasa a XI- a C
Premiul al II-lea la concursul de creație literară Happy Halloween
Secțiunea poezii în limba franceză*

A Halloween Feast

*It's October, deep in autumn's call,
The wind sighs softly past the wall.
Through broken panes, the leaves still creep,
By graves where restless shadows sleep.*

*A pumpkin, glowing orange light
Keeps silent watch through the night
The air grows chilly, ghosts arise,
With reaching hands and hollow cries.*

*Inside, the boy begins to eat,
A strange, unholy, bloody treat.
He lifts a fork with wicked grace,
The candlelight distorts his face.*

*This haunted feast, both vile and sweet,
Where death and hunger slowly meet.
And though the wind outside may mourn,
Inside, a darker thing is born.*

*Capanu Nicoleta-Ioana, clasa a XI-a A
Premiul I la concursul de creație literară Happy Halloween
Secțiunea poezii în limba engleză*

The background features a watercolor illustration of autumn foliage. On the left, there are large, detailed leaves in shades of brown and orange. On the right, there are smaller, more ethereal leaves and pumpkins in warm orange and red tones. The overall style is soft and artistic.

Whispers of October

*In October's breath so chilly and deep,
The fog drifts softly where secrets sleep.
Autumn sighs through leaves that fall,
Painting the earth with orange thrall.*

*A pumpkin glows by candle light,
Its grin a beacon through the night.
In the haunted air, a ghost may roam,
Searching for hearts to call its home.*

*Through shadowed streets with sweets in hand,
Children laugh in a spooky band.
And under the moon's pale, silver gleam,
October whispers - a haunted dream*

*Chițac Biatrice-Oana, clasă a XI a A
Premiul al III-lea la concursul de creație literară Happy Halloween,
secțiunea poezii în limba engleză*

The Power of Reading: How Stories Shape Us

Reading has the power to change our lives, shape our thoughts, and transport us to worlds beyond our imagination.

Books are more than just ink on paper; they are portals to different realities, guiding us through the experiences of others and teaching us lessons that stay with us long after we turn the last page. Through reading, we gain insight into human emotions, explore moral dilemmas, and even challenge our own perspectives. Some books entertain us, some educate us, and some stay with us forever.

Take “The Housemaid” by Freida McFadden, for example. This psychological thriller immerses us in the life of Millie, a young woman who takes a job as a housemaid in what seems like a perfect home. But as the story unfolds, we quickly realize that perfection is only an illusion. Millie’s experiences inside the house become more unsettling with every chapter—locked doors, strange behaviour from her employer, and secrets lurking beneath the surface. What makes this book so engaging is its ability to make us question what we think we know.

But beyond the suspense, “The Housemaid” also teaches us an important lesson about survival and resilience. Millie is not just a victim—she is resourceful, strong, and determined. Through her story, we are reminded that even in the darkest situations, we have the power to fight for ourselves.

Through Lily’s journey, we see the courage it takes to break a cycle and choose oneself over the idea of love. Her story is one that resonates with so many readers because it reflects real-life situations that people go through but may not always talk about. “It Ends With Us” is more than just a romance novel—it’s a story about strength, understanding, and the difficult decisions we sometimes have to make for our own well-being.

These two books—though completely different in genre and tone—both highlight what makes reading so powerful. They allow us to step into someone else’s shoes, experience their struggles, and come away with new insights. “The Housemaid” sharpens our minds, keeping us engaged in a thrilling mystery, while “It Ends With Us” touches our hearts, making us reflect on the realities of relationships and personal strength.

This is the magic of reading. It has the ability to entertain us, challenge us, and even heal us. It teaches us empathy by letting us experience emotions we may never have felt before. It shows us perspectives we may never have considered. And, perhaps most importantly, it reminds us that we are not alone in our struggles.

So, I encourage everyone to make time for reading. Whether it’s a thriller that keeps you up at night or a novel that makes you cry, every book has something to offer. Stories have the power to change us, to make us think, and to leave a lasting impact on our lives.

Amalgam

breast like a bowlful of jelly. He was
Gave chubby and plump, a right down, And the
day to jolly old elf, And I laughed sharp and the
t to my when I saw him, in spite of brown, I'll no
appear, myself; A wink of his eye and though my
and a twist of his head, Soon gave For it
me to know I had nothing to when
dread; He spoke not a word, heard
but went straight to his work, with
filled all the stockings; r
n turned with a jerk, And
ng his finger aside of his
And giving a nod, up

AI – ajutor sau piedică în învățare ?

În ultimii ani, evoluția accelerată a inteligenței artificiale a transformat modul în care oamenii învață, lucrează și interacționează cu tehnologia. Pentru elevi, instrumentele bazate pe AI pot reprezenta sprijin real în înțelegerea unor concepte dificile, în verificarea cunoștințelor sau în stimularea creativității. Totuși, utilizarea lor necontrolată poate duce la abuz, iar acest fenomen ridică probleme serioase legate de procesul educațional, de etică și de dezvoltarea abilităților individuale.

Unul dintre cele mai evidente riscuri este scăderea implicării personale în învățare. Atunci când elevii folosesc AI pentru a realiza automat teme, referate sau proiecte, nu mai folosesc gândirea critică pentru a căuta soluții și pentru a-și forma competențe autentice. Tema nu mai este un instrument de învățare, exersare și consolidare a cunoștințelor ci rămâne doar un obiectiv de bifat. În timp, această practică poate crea lacune mari în cunoștințe, care rămân vizibile în situațiile reale de examen, la evaluările orale sau la materiile ce se bazează pe acumularea treptată a noțiunilor.

Un alt risc major este diluarea integrității academice. Folosirea neetică a instrumentelor care folosesc AI pentru a genera texte ca și cum ar fi produse originale ale elevului este, de fapt, o formă modernă de plagiat. Chiar dacă poate părea inofensiv pe termen scurt, acest comportament este în contradicție cu principiile de corectitudine și efort personal care stau la baza formării unui caracter responsabil. În plus, apar inechități și dificultăți în evaluarea corectă a nivelului real al elevilor ceea ce afectează întregul proces educațional.

Pe termen lung, abuzul de AI în rezolvarea temelor poate avea consecințe asupra dezvoltării abilităților profesionale. Mulți elevi care se obișnuiesc să caute soluții automate riscă să își piardă capacitatea de a lucra independent, de a formula idei originale sau de a rezolva probleme complexe. Piața muncii viitorului va cere indivizi capabili să folosească inteligent tehnologia, nu să depindă complet de ea.

Totuși, riscul nu vine din existența tehnologiei în sine, ci din modul în care este utilizată.

AI poate fi un instrument valoros pentru învățare: poate explica noțiuni într-un mod accesibil, poate genera exemple, poate oferi exerciții suplimentare sau feedback personalizat. Ceea ce este esențial este dezvoltarea unei culturi a utilizării responsabile, în care elevii să fie ghidați să folosească AI ca sprijin, nu ca substitut al propriului efort.

În concluzie, abuzul folosirii inteligenței artificiale în rezolvarea temelor școlare reprezintă o provocare serioasă pentru sistemul educațional actual. Pentru a preveni efectele negative, este nevoie de colaborare între profesori, părinți și elevi, precum și de reguli clare privind utilizarea tehnologiilor.

Doar în acest fel, AI poate rămâne un instrument de progres și nu un obstacol în calea dezvoltării autentice.

Profesor Cruț Bianca

Fotografia de eveniment

Mă numesc Dăscălescu Robert Gabriel, sunt elev în clasa a XII-a E și sunt pasionat de fotografie. Această pasiune m-a motivat să urmăresc diverși fotografi precum Corbu Iulian, fost absolvent al liceului nostru, Răzvan M. Lupașcu (Allyas Dweller), Bogdan Pătrașcu (Bogdan Pics), Mia Talpău, și mulți alții pentru a-mi perfecționa tehnica și pentru a-mi creea propriul stil de fotografiere a evenimentelor. Visul meu este să-mi lansez propria afacere în materie de fotografie .

În acest număr al revistei am ales să vă vorbesc despre fotografia de eveniment și să vă dau câteva sfaturi din experiența personală pentru realizarea unor cadre memorabile. Fotografia de eveniment este o ramură complexă a fotografiei care prezintă diverse tipuri de evenimente, precum cele corporative, nunți, concerte sau alte reuniuni sociale, surprinzând momente cheie, emoții și atmosfera generală. Este un tip de fotografiere care necesită un echipament foto destul de performant. Pe lângă aparatul de fotografiat, ar mai fi nevoie de o bună luminozitate și, nu în ultimul rând de multă pasiune și inspirație.

1. Echipament

Dacă dorești să captezi niște poze mai profesionale, detaliate și cât mai colorate, ai nevoie de aparate foto mai performante, precum Canon 2000D sau Nikon d3500. Alături de o varietate de lentile, precum o lentilă de 24-70 mm cu o diafragmă de f2.8 sau de 50mm cu f1.8, poți realiza fotografii de 2 ori mai avansate decât una realizată cu un telefon.

Dacă te simți mai fancy și dorești mai mulți megapixeli, ai putea opta pentru un aparat foto de tip mirrorless ca de exemplu Sony a6400 sau Canon RP, acestea oferind adesea o focalizare automată superioară în condiții de lumină scăzută și un vizor electronic care îți arată expunerea finală în timp real, ajutându-te să reacționezi mai rapid la schimbările bruște de lumină.

2. Lumina

Este important să analizăm dacă avem lumina bună și să cunoaștem setările camerei, pentru realizarea unor fotografii reușite, chiar și în condiții rele de lumină

3. Explorarează:

Un fotograf de evenimente are la dispoziție o paletă largă de explorare, putând să se specializeze pe nișe specifice (nunți, evenimente corporative, concerte), să dezvolte stiluri fotografice unice (documentar, artistic) sau să extindă gama de servicii oferite, incluzând videografie, cabine foto sau tehnici avansate de iluminare. Cel mai important aspect în fotografia de eveniment este captarea momentelor cheie și a emoțiilor autentice.

Iată câteva fotografii realizate de mine, atât în cadrul activităților din liceu precum “Tinere talente”, “Povești de succes” sau serbările anuale de Crăciun, cât și la evenimente de voluntariat în cadrul Casei de Cultură a Studenților din Iași ca de exemplu Tribut Nirvana, Rock’n’Iași (edițiile 2024 și 2025), #TânărlnCartier etc. Dacă ți-au plăcut și crezi că poți face și tu fotografii asemănătoare, ia-ți aparatul foto, mergi la evenimente și lasă-te surprins de emoții.

Dăscălescu Robert Gabriel, Clasa a XII a E

Două sisteme, aceeași dorința de a învăța Școala din Republica Moldova vs Școala din România

Deși despărțite de o graniță administrativă, școlile din Republica Moldova și România au mult mai multe în comun decât pare la prima vedere. Totuși, fiecare dintre cele două sisteme educaționale are particularități care influențează felul în care elevii învață, se raportează la profesori și își construiesc viitorul.

Curriculum și programe școlare

Ambele țări adoptă programe școlare moderne, care încearcă să pună accent atât pe cunoștințe teoretice, cât și pe formarea competențelor. România a trecut în ultimii ani prin mai multe reforme curriculare, introducând manuale digitale și promovând metode interactive de predare. Republica Moldova, la rândul ei, a modernizat treptat programele școlare, inspirându-se uneori din modelul românesc. Cu toate acestea, în anumite domenii, cum ar fi limba română sau istoria, pot exista diferențe de abordare, care reflectă parcursul istoric și politic al țării.

Structura sistemului de învățământ

În România, învățământul este împărțit în învățământ preșcolar, primar, gimnazial, liceal și universitar. Clasele V-VIII reprezintă gimnaziul, iar liceul cuprinde clasele IX-XII. Bacalaureatul este examenul final, obligatoriu pentru continuarea studiilor. În Republica Moldova, structura este foarte similară: învățământ preșcolar, primar, gimnazial și liceal. Totuși, ciclul liceal este de obicei mai scurt (clasele X-XII), iar examenul de bacalaureat are o structură diferită, cu probe specifice stabilite de Ministerul Educației.

Evaluarea elevilor

În România, elevii susțin Evaluarea Națională la finalul clasei a VIII-a, un examen decisiv pentru admiterea la liceu. Bacalaureatul include probe scrise standardizate, considerate printre cele mai dificile examene din sistem. În Republica Moldova, elevii susțin examene de absolvire a gimnaziului la finalul clasei a IX-a și admiterea la liceu se face în baza acestora. Bacalaureatul moldovenesc, deși asemănător cu cel românesc, implică o structură proprie a probelor și un format diferit de evaluare.

Resurse și infrastructură

România beneficiază în general de o infrastructură școlară mai dezvoltată, datorată investițiilor europene și modernizărilor recente. Totuși, discrepanțele între mediul urban și cel rural rămân o provocare. În Republica Moldova, infrastructura este în curs de îmbunătățire, dar unele școli, mai ales din zone rurale, încă se confruntă cu dotări limitate. În ambele țări, profesorii joacă un rol esențial în compensarea acestor diferențe.

Când începe școala

În România, anul școlar începe de obicei la începutul lunii septembrie, în prima sau a doua săptămână. În Republica Moldova, școala începe în fiecare an pe 1 septembrie, indiferent de ziua săptămânii. Această dată este cunoscută și sărbătorită ca Ziua Cunostințelor.

Tainele ulițelor ieșene

Orașul Iași este plin de farmec, cu o istorie care se întinde pe multe secole și o cultură vie care îl transformă într-un centru important al Moldovei. Aici, trecutul și prezentul coexistă armonios, iar fiecare loc are o poveste ce merită să fie cunoscută.

Un simbol al orașului este Palatul Culturii, o clădire impresionantă care a fost cândva sediul Curții Domnești, unde se luau decizii importante pentru Moldova. Astăzi, Palatul găzduiește mai multe muzee și atrage anual numeroși vizitatori. Pereții săi au „ascultat” odată sfaturile domnitorilor și sunetul pașilor boierilor, iar acum găzduiesc poveștile ghizilor și curiozitatea turiștilor.

O altă atracție importantă este Bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt, o arteră veche ce, de-a lungul timpului, a fost martoră la evenimente istorice majore, precum parade militare și procesiuni oficiale. În zilele noastre, aici se simte pulsul orașului: studenți grăbiți, localnici în trecere și turiști care se bucură de cafenelele și magazinele moderne. Această stradă este o legătură vie între trecutul glorios și ritmul alert al prezentului.

Nu putem vorbi despre Iași fără să amintim Biserica „Sfinții Trei Ierarhi”, construită în secolul al XVII-lea de către domnitorul Vasile Lupu. Aceasta este renumită pentru decorurile sale sculptate în piatră, un adevărat exemplu de artă și credință. Deși a fost afectată de incendii și trecerea timpului, biserica a fost restaurată și rămâne unul dintre cele mai vizitate locuri din oraș, un spațiu unde spiritualitatea și istoria se întâlnesc.

Iași nu este doar un oraș vechi, ci un loc în care poveștile de odinioară încă trăiesc prin monumente, străzi și oameni. Este o adevărată comoară culturală, care continuă să inspire și să încante pe oricine îl vizitează.

Matei Estera Denisa, cl a XII-a B
Coordonator, prof. dr. Cumpăratu Carmen

De la timiditate spre încredere – drumul meu de liceană

Mă numesc Matei Estera Denisa și sunt elevă în clasa a XII-a B. Privind înapoi, la acești patru ani de liceu, pot spune cu sinceritate că au fost ani în care am crescut mult, nu doar la nivel școlar, ci și ca persoană. Am învățat să am încredere în mine, să colaborez, să creez și mai ales să cred că fiecare pas mic duce spre împlinire personală și profesională.

Împreună cu doamna profesoară Cumpăratu Carmen, am avut ocazia să particip la numeroase concursuri care m-au scos din zona de confort și mi-au oferit curajul de a mă face auzită. Printre cele mai importante momente se numără participarea cu firma de exercițiu F.E. Șapte Coline S.R.L. la etapa județeană a Târgului Național al Firmelor de Exercițiu „Pași spre succes”, unde am obținut Premiul I la categoria materiale promoționale. Apoi am reprezentat școala la etapa națională, de unde m-am întors cu o Mențiune, realizare care mi-a arătat cât de departe poți ajunge atunci când muncești cu pasiune.

Am avut bucuria de a obține Premiul II la secțiune de antreprenariat „Creative Business”, desfășurat în cadrul concursului național interdisciplinar „Inova Edu”, unde am participat indirect, dar cu mult entuziasm. De asemenea, am participat la concursul I.M.P.A.C.T., unde am realizat un video promoțional, dar și la Concursul „Inovație și spirit antreprenorial – Dumitru Rusu”, unde am avut curajul să concurez singură, fără a face parte dintr-o echipă, o experiență care m-a învățat cât de important este să îți asumi propriul drum.

Toate aceste experiențe au însemnat pentru mine nu doar diplome și premii, ci și pași spre o versiune mai încrezătoare a mea. Am învățat că nu trebuie să fii cel mai bun ca să începi, dar trebuie să începi ca să devii mai bun. Pentru toți cei care citesc aceste rânduri, mai ales dacă simțiți că nu puteți sau nu aveți suficient curaj, vă spun din toată inima: oricine poate reuși dacă își dorește cu adevărat. Uneori, tot ce lipsește este un pas mic spre necunoscut... pentru că acolo începe adevărata creștere.

Nu vă lăsați opriți de teamă sau nesiguranță. Curajul nu înseamnă să nu simți frică, ci să o învingi pas cu pas. Fiecare reușită începe cu o primă încercare, iar fiecare încercare ne face mai puternici. Fiți deschiși să învățați, să greșiți și să vă ridicați mereu.

Sunt convinsă că liceul este locul unde vă puteți descoperi, depăși limitele și construi fundația unui viitor strălucit. Credeți în voi, munciți cu pasiune și nu uitați că niciodată nu sunteți singuri în această călătorie. Împreună, putem face din școala noastră un loc unde fiecare voce contează și fiecare vis are șansa să devină realitate.

Matei Estera Denisa, cl a XII-a B
Coordonator, prof. dr. Cumpăratu
Carmen

Reflecții la final de liceu

Dacă cineva m-ar întreba „Cum a fost liceul pentru tine?” aş răspunde simplu: a fost o experiență care m-a schimbat. Dacă cineva m-ar ruga să scriu un eseu despre acești ani, aş face-o cu încredere, pentru că acum știu să redactez unul.

Nu credeam că liceul va fi mai mult decât o perioadă. Credeam că va veni și va trece fără să lase urme. Astăzi simt că m-a modelat în multe feluri. Am întâlnit oameni care mi-au schimbat felul de a privi lumea. Oameni în fața cărora am avut curaj să fiu eu, natural și sincer. De acești oameni nu vreau să mă despart, pentru că au devenit parte din mine. În anii aceștia am învățat să mă respect. Să mă pun pe mine pe primul loc. Să aleg ce iubesc. Să cresc în ritmul meu. Am învățat că nu trebuie să mă grăbesc, pentru că totul se construiește în timp, în tăceri, în priviri și în cuvinte potrivite. Nu regret nimic. Am fost eu. Am trăit intens. Am râs, am plâns, m-am distrat și am simțit totul cu adevărat. Sunt recunoscător pentru profesorii pe care i-am întâlnit. Sunt persoane pe care nu le voi uita niciodată. Mă voi gândi la ei cu apreciere și le voi spune numele cu drag, pentru că au pus în mine mai mult decât își dau seama.

În liceu mi-am descoperit pasiunea pentru literatură datorită doamnei profesor Budeanu Petronela care m-a sprijinit și m-a înțeles. M-a încurajat să citesc, să gândesc, să îmi folosesc vocea și să am încredere în ea.

Tot aici mi-am descoperit abilitățile de comunicare. Participând la târgurile firmei de exercițiu am învins frica de a vorbi în public. Doamna profesor coordonator Asiminei Irina a crezut potențialul meu și m-a ajutat să îl dezvolt. Doamna dirigintă a fost un model pentru mine. De la ea am învățat bunul simț, echilibrul, sinceritatea și responsabilitatea. M-a format fără să forțeze nimic.

Pe colegii mei nu îi voi uita niciodată. Au creat o atmosferă unică în orele de curs. Am râs împreună, ne-am susținut, am avut momente bune și momente grele. Am ieșit în oraș, am sărbătorit, am trăit ca o familie. Familia “F”, F de la formidabili, fericiți, fantastici. O familie pe care o port în suflet. Știu că îmi va fi dor de liceu. Îmi va fi dor de oameni, de pauze, de agitație, de tot ce înseamnă acest loc. Dar mă așteaptă o etapă mai importantă, facultatea. Un univers în care simt că voi pot crește și mai mult.

Pentru cei aflați în clasa a IX-a am un singur mesaj. Bucurați-vă de fiecare zi. Trăiți tot ce aveți de trăit. Timpul trece repede și merită să îl simțiți cu adevărat!

Lungu Cosmin , clasa a-XII a F

TOP ECO 3

TOP ECO3

Premii și distincții obținute la olimpiade și concursuri în anul școlar 2025-2026

TOP ECO3 vă prezintă cele mai importante premii și distincții obținute de elevii liceului în primele module ale acestui an școlar.

Festivalul Teodoreni 2025 - Concursul Cămara lui Păstorel

Coordonatori profesori Baciu Monica și Ifrim Mariana

Premiul I

Secțiunea dulce: Irimia Diana Gabriela și Zahariuc Ana Maria

Secțiunea sărat: Lungu Delia Maria și Bejinaru Iuliana Sofia

Premiul al II-lea

Secțiunea dulce: Popa Alexandru Constantin și Simionescu Ioana Daniela

Secțiunea sărat: Cazacu Yasmina Maria și Manole Șerban Gabriel

Premiul al III-lea

Secțiunea dulce: Costin Alexandru Pavel și Manole Șerban Gabriel

Secțiunea sărat: Bordeianu Andreea și Cișlaru Elena Gabriela

Concursul pentru liceeni GAIA, ediția a-III-a

Concurs dedicat Zilei Internaționale a Munților, organizat de Departamentul de Geologie din cadrul Universității “Alexandru I. Cuza” Iași.

Profesor coordonator Paraschiv Viorel

Premiul I, secțiunea poster- Gabor Vitalina și Mirela Năclada, clasa a XI a G

Concursul Național “Tradiție și inovație în arta gastronomică

Concurs organizat de Universitatea de Științe Vietii “Ion Ionescu de la Brad”.

Coordonatori profesori Baciu Monica și Ifrim Mariana

Premiul I -Secțiunea preparat de bază: Chetran Antonio Ionuț și Saftei Ioana Gabriela, clasa a XI a I

Felicitări elevilor și profesorilor coordonatori!
Echipa editorială LTET Iași

Colectivul redactional

Elevi :

Leahu Sabina (clasa a XII-a B)

Dorneanu Bianca (clasa a XI-a A)

Stefanovici Petronela (clasa a XI-a B)

Lungu Cosmin (clasa a XII-a F)

Costin Iuliana (clasa a XII-a F)

Profesori :

Alina Nedelcu (coordonator)

Petronela Budeanu

Emanuela Racu

Dana Larco

Anasie Raluca

Cruț Bianca

Daniela Maria Buzatu

**LICEUL TEHNOLOGIC
ECONOMIC DE TURISM IAȘI**
STR. MILCOV, NR. 18A
TEL: 0232245778
0232254144
WWW.GSETIS.RO
ISSN: 2067-6093